

Sygn. akt XVII AmE 49/05

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Turliński

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Woroniecka

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2006 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania G Spółdzielni Mieszkaniowej „Z ” w

L

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowany

Spółka Energetyczna Spółka z o.o. w

B

o przyłączenie do sieci ciepłowniczej

na skutek odwołania od decyzji pozwanego

z dnia 13 kwietnia 2005 r. sygn. akt OKA-5110-1(11)/2005/AZ/RW

oddala odwołanie.

SSO Andrzej Turliński

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 lutego 2005 r. G Spółdzielnia Mieszkaniowa „Z ” z siedzibą w L zwróciła się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) o rozstrzygnięcie sprawy spornej dotyczącej odmowy przyłączenia do sieci budynków znajdujących się w zasobach Spółdzielni zlokalizowanych na „osiedlu PKP” w L przez Spółkę Energetyczną Sp. z o.o. z siedzibą w B (SE). Spółdzielnia zwróciła się również o wydanie postanowienia w trybie art. 8 ust. 2 Prawa energetycznego w sprawie kontynuowania dostaw ciepła do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Prezes URE w dniu 23 lutego 2005 r. wszczął postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie, a następnie decyzją nr OKA-5110-1(11)/2005/AZ/RW z dnia 13 kwietnia 2005 r. umorzył je.

Podejmując decyzję Prezes URE dokonał następujących ustaleń i rozważań.

Dostawy ciepła do obiektów Spółdzielni znajdujących się na „osiedlu PKP” w L realizowane były poprzez grupowy węzeł cieplny i zewnętrzne instalacje odbiorcze będące własnością Gminy L. Są one niezbędne w istniejącym stanie do dostarczania ciepła do tych obiektów. W dniu 6 sierpnia 2004 r. SE i Gmina L podpisały porozumienie dotyczące zapewnienia dostaw ciepła do „osiedla PKP” poprzez infrastrukturę ciepłowniczą będącą własnością Gminy L.

W dniu 14 lipca 2004 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Z” z siedzibą w L zwróciła się do Spółki Energetycznej Sp. z o.o. w B (SE) z prośbą o rozważenie możliwości dostawy ciepła bezpośrednio z jej źródeł ciepła do budynków Spółdzielni z pominięciem grupowego węzła cieplnego i zewnętrznych instalacji odbiorczych. Spółdzielnia zadeklarowała przy tym swój udział finansowy w budowie nowego przyłącza.

W toku postępowania administracyjnego ustalono, iż Spółdzielnia nie wystąpiła do SE z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia zawierającym elementy wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci ciepłowniczych oraz eksploatacji tych sieci (Dz.U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1751).

Stwierdzenie zawarte w piśmie z dnia 14 lipca 2004 r. do czasu złożenia wniosku o rozstrzygnięcie niniejszej sprawy było jedynym krokiem Spółdzielni zmierzającym do zapewnienia dostaw ciepła do budynków zlokalizowanych na „osiedlu PKP” poprzez odrębne przyłącze. Nie był to wniosek o określenie warunków przyłączenia. Faktem jest, że wzory wniosków w myśl § 4 ust. 3 rozporządzenia przyłączeniowego ustala przedsiębiorstwo ciepłownicze lub dystrybutor ciepła oraz, że SE „nie realizowała dalszych korespondencji w tym zakresie”, jednakże zaistniałe okoliczności m. in. podpisanie porozumienia z dnia 6 sierpnia 2004 r., korespondencja i starania Spółdzielni zmierzające do zapewnienia dostaw ciepła do „osiedla PKP” poprzez ustalenia i instalacje Gminy L uzasadniały nie podjęcie dalszych czynności w zakresie zapewnienia tych dostaw poprzez odrębne przyłącze. Nic nie stoi na przeszkodzie, by powołując się na pismo z dnia 14 lipca 2004 r. Spółdzielnia wystąpiła z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia. Wówczas SE byłaby zobowiązana, w myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia przyłączeniowego do określenia warunków przyłączenia w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku. W przypadku odmowy przyłączenia do sieci spór mógłby zostać rozstrzygnięty, na wniosek strony, przez Prezesa URE.

Prezes URE ustalił, iż po stronie SE nie wystąpiła odmowa przyłączenia przedmiotowych obiektów Spółdzielni do sieci. W związku z tym dalsze prowadzenie postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie stało się bezprzedmiotowe i postępowanie administracyjne należało umorzyć na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.

Od powyższej decyzji G Spółdzielnia Mieszkaniowa „Z” wniosła odwołanie, zaskarżając decyzję w całości oraz wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Odwołująca zarzuciła Prezesowi URE naruszenie prawa materialnego poprzez błędne zastosowanie § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci ciepłowniczych oraz eksploatacji tych sieci, na skutek przyjęcia, że nie nastąpiła zarzucana odmowa przyłączenia, ponieważ Spółdzielnia nie złożyła wniosku, podczas, gdy na skutek beczynności przedsiębiorstwo energetyczne nie określiło zgodnie ze swoim obowiązkiem wzoru wniosku. W ocenie odwołania istotne ustalenia pozwanego były sprzeczne z rzeczywistym stanem sprawy, powód wskazuje na wolę przedsiębiorstwa energetycznego zapewnienia dostaw ciepła zgodnie z obowiązkami wynikającymi z posiadanej koncesji. Według powoda błędnie zastosowano również art. 105 § 1 k.p.a.

Na rozprawie w dniu 06 czerwca 2006 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie odwołania i podniósł, iż gdyby Spółdzielnia złożyła formalny wniosek o określenie warunków przyłączenia, dopiero wtedy zapoczątkowana byłaby procedura w przedmiocie określenia tych warunków i przedsiębiorca miałby obowiązek przedstawić wzór takich warunków. Spółdzielnia stosownego wniosku nie złożyła.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

Szczegółowe zasady przyłączenia odbiorcy do sieci ciepłowniczej normowały w stanie faktycznym sprawy przepisy powołanego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z 30 czerwca 2004 r. zwanego dalej rozporządzeniem przyłączeniowym. W § 3 tego rozporządzenia przewidziano, że przyłączenie do sieci ciepłowniczej następuje na podstawie umowy o przyłączenie i po spełnieniu technicznych warunków przyłączenia, określonych przez przedsiębiorstwo ciepłownicze lub dystrybutora ciepła, zwanych „warunkami przyłączenia”. Według § 4 ust. 1 w tym celu podmiot ubiegający się o przyłączenie może złożyć wniosek o określenie warunków przyłączenia. Wzór takiego wniosku ustala przedsiębiorstwo ciepłownicze.

Dalszy tryb postępowania normuje § 9 rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią przedsiębiorstwo energetyczne lub dystrybutor ciepła określa warunki przyłączenia terminie do 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o określenie warunków przyłączenia. Warunki te przekazywane są wnioskodawcy z projektem umowy o przyłączenie.

W stanie faktycznym sprawy w dniu 14 lipca 2004 r. odwołująca się Spółdzielnia skierowała do SE pismo w związku z otrzymaniem od tego przedsiębiorcy porozumienia w sprawie dostaw ciepła do wymiennikowni ciepła PKP w L (K 18 akt administracyjnych). W piśmie tym prosiła o uwzględnienie jej stanowiska poprzez wprowadzenie do treści porozumienia dwóch zmian.

Ponadto w końcowym fragmencie swojej pisemnej wypowiedzi Spółdzielnia zwróciła się „z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości dostawy ciepła bezpośrednio z Waszego źródła ciepła do budynków Spółdzielni z pominięciem wymiennikowni ciepła na osiedlu PKP”. Jednocześnie zadeklarowała uczestnictwo w kosztach budowy nowego przyłącza.

W pkt 3 odpowiedzi na to pismo (K 20 akt administracyjnych) SE oświadczyła, że przyjęła do analizy propozycję dostawy ciepła poprzez nowe przyłącze i zobowiązała się ustosunkować się do niej w oddzielnej korespondencji.

W ustalonym stanie faktycznym i prawnym Sąd zważył, że decyzja Prezesa URE jest prawidłowa a odwołanie nieuzasadnione. Prezes URE słusznie przyjął, że pismo Spółdzielni z dnia 14 lipca 2004 r. jest jedynie jej propozycją wybudowania w przyszłości nowego przyłącza w ramach wspólnej inwestycji z SE.

W ocenie Sądu propozycja ta w żadnym razie nie spełniała wymogu wniosku o przyłączenie do sieci ciepłowniczej na nowych zasadach – tj. poprzez nowe, niezaprojektowane jeszcze przyłącze.

Wniosek jest bowiem oświadczeniem woli, w którym składający je domaga się określenia warunków technicznych przyłączenia.

Pismo Spółdzielni nie zawiera takiej treści, tylko postulat (prośbę) o rozważenie możliwości dostawy ciepła w przyszłości poprzez zrealizowanie w drodze inwestycji wspólnej nowego przyłącza w celu uniezależnienia się Spółdzielni i SE od infrastruktury ciepłowniczej stanowiącej własność Gminy.

Złożeniu stosownego oświadczenia nie mógł stać na przeszkodzie fakt nieustalenia wzoru wniosku o wydanie warunków technicznych przez SE. Po wpływnięciu wniosku Przedsiębiorca ten byłby bowiem zobowiązany przesłać Spółdzielni stosowny formularz wniosku, co być może wiązałoby się z koniecznością jego utworzenia. Identyczne stanowisko zajął na rozprawie Prezes URE (por. protokół K 94 akt sądowych).

W tym stanie rzeczy, skoro w trakcie wszczętego postępowania administracyjnego okazało się, że Spółdzielnia nie uruchomiła trybu postępowania mającego na celu uzyskanie warunków przyłączenia, dalsze prowadzenie postępowania administracyjnego w sprawie odmowy przyłączenia do sieci ciepłowniczej (art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego) było bezprzedmiotowe i dlatego podlegało ono umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.

Z tych powodów Sąd oddalił odwołanie Spółdzielni jako bezzasadne w oparciu o art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

Kosztów postępowania sądowego na rzecz pozwanego nie zasądzono, gdyż nie udowodnił on, że je poniósł – art. 98 i 99 k.p.c.

SSO Andrzej Turliński

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

_____
Sekretarz